

[Kirsten Lee]

tionen? På grund af hans arbejde er der reddet millioner og atter millioner af børneliv verden over.

Det er et eksempel på, at hvis vi ikke politisk opprioriterer forebyggelse, så sker det ikke i tilstrækkelig grad.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse lægger dette forslag op til en styrkelse, en opprioritering og en bedre samordning inden for det forebyggelsespolitiske arbejde. Det har faktisk været radikal politik at nedlægge Alkohol- og Narkotikarådet, ikke fordi vi ikke ønsker, selvfølgelig, at der skal ske forebyggelse inden for de to områder – det turde være bekendt for enhver – men vi mener, at det er uhensigtsmæssigt, at de to råd er samlet.

Vi gik med til den administrative omlægning, der skete inden for området for et par år siden, men det er vores klare opfattelse, at forebyggelsen af alkoholmisbrug skal opprioriteres. Opfyldelsen af WHO's målsætning om nedsættelse af befolkningens alkoholforbrug inden år 2000 tror vi bedst nås, såfremt der nedsættes et alkoholpolitisk forum som foreslået i Alkoholmisbrugsudvalgets betænkning. Jeg vil gerne minde om, at vi to gange her i salen har fået den forhenværende sundhedsministers bekræftelse på, at der bliver nedsat et alkoholpolitisk forum, og jeg tror da også, at vi kan få den for tredje gang i dag. Regeringens politik på området er efter min bedste overbevisning ikke ændret.

Jeg tror, det er nødvendigt, at man følger Alkoholmisbrugsudvalgets rapport og definerer, hvad man egentlig mener med den såkaldte gode, sunde danske alkoholkultur. Det er den, som flere offentligt ansatte inden for alkoholforebyggelsen i årevis har talt om, men den er aldrig nogen sinde blevet defineret. Hvad er det egentlig, det betyder? Det bør dog være udgangspunktet for den forebyggende indsats, og det er på tide, at vi får en sådan definition. Dernæst skal vi selvfølgelig foretage en forebyggende samlet indsats inden for området.

Hvad narkopolitikken angår, så ønsker vi selvfølgelig også at styrke forebyggelsen inden for narkomisbruget. Der har nok været en tendens til op gennem 1970'erne, at man har forstærket retsvæsenets sanktioner over for de små fisk. De store får man sjældent fat på. Men vi tror ikke, at narkomisbrug kan bekæmpes ved strafferetlige sanktioner alene.

Behandlingsresultaterne er bestemt ikke storslåede, og det er ikke behandlernes skyld, det er nok nærmere tilstandens skyld. Det er i hvert fald nødvendigt, at vi på en eller anden måde får styrket indsatsen inden for det område.

Til sidst vil jeg gerne have lov til at forklare hr. Qvist Jørgensen logikken i det selvstændige Tobaksskaderåd. Det står faktisk i bemærkningerne. Der står, at det først påbegyndte sin virksomhed i 1988 med det formål at gøre en særlig indsats i de kommende år for at begrænse tobaksrygning og de deraffølgende skader og gener. Da dertil kommer, at indsatsen mod tobaksrygning for tiden er et højt prioriteret område inden for EF og WHO, foreslår vi, at der ikke sker nogen ændringer i denne selvstændige og uafhængige status. Det er såmænd logikken.

Jeg undrer mig lidt over, at Socialdemokratiets ordfører sagde, at pengene til alkoholforebyggelsen fjernes. Det er ikke min forståelse, at dette er et besparelsesforslag. Jeg tror godt, vi her i dag kan få ministeren til at bekræfte, at de midler, der er sat af til alkoholforebyggelse, også sættes af fremover.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg må sige, at for mig er det en ny oplysning, at Det Radikale Venstre ønsker Alkohol- og Narkotikarådet nedlagt. Det er ikke nogen ny oplysning, at man er positiv over for et alkoholpolitisk forum. Det har vi hørt her et par gange ved alkoholpolitiske debatter.

Når vi får sådan et alkoholpolitisk forum, som altså skal underordnes Det Forebyggelsespolitiske Råd, vil jeg godt spørge fru Kirsten Lee, hvilke aktiviteter der skal kunne komme ud af det alkoholpolitiske forum, der altså skal underordnes et organ bestående af 24 medlemmer med hver deres helt specielle interesse, og som ikke må foretage sig andet end at observere, at vurdere, at prioritere, men ikke må foretage sig nogen som helst aktive handlinger.

Hvor skal det aktive oplysningsarbejde komme fra? Hvor skal den aktive, udadvendte kontakt komme fra? Hvor skal kontakten til nærsamfundet, som jeg altså ikke opfatter at de praktiserende læger specielt dækker, komme fra? Er det alt sammen noget, vi skal forvente at ministeren og dermed ministeriet skal tage ini-